

„Kvalitativní a kvantitativní studie mízních uzlin v omentum majus a jeho okolí“

Předkládaná práce z oblasti klinické anatomie a jejího využití v prevenci vychází z preparačního zpracování souboru velkých předstěr za účelem přesného vymezení jejího mízního odtoku včetně mízních uzlin. Práce vznikla na přání patologu, kteří mají za úkol při stagingu nádorů žaludku a tlustého střeva vyšetřit určitý počet mízních uzlin v celém resektátu, jehož součástí bývá i velká předstěra. Avšak nedařilo se splnit požadovanou hranici právě při vyšetřování předstěry. Samotné vyhledávání uzlin formou preparace předem připraveného a nastříknutého preparátu vyžaduje dokonalé zvládnutí techniky makro- i mikrodísekcí, zručnost a trpělivost, neboť čas nutný k získání kvalitních výsledků přesahuje desítky hodin práce. Z tohoto důvodu je nutno velmi kladně ocenit hodnotu zpracovaného materiálu.

Diplomová práce je velmi přehledně uspořádána a vhodně členěna do jednotlivých kapitol a podkapitol, má rozsah 62 stran, včetně všech tabulek a obrazové dokumentace (tabulek je 6 a obrázků 17). V práci je jasně stanoven cíl studie a v úvodních kapitolách autor podrobně rozebírá anatomickou stavbu, složitý embryonální vývoj velké předstěry a jejího okolí, a zejména pak tepenné zásobení, které je vodítkem pro sledování žil a tudíž i mízního řečiště včetně uzlin. Několik odstavců se zabývá otázkou vývoje mízní soustavy jako celku. Rovněž se věnuje klinickému využití těchto znalostí, a to jak při léčbě velmi častých a závažných onemocnění, jakými jsou nádory žaludku a zejména tlustého střeva, tak při použití velké předstěry v břišní i rekonstrukční chirurgii. Každá podkapitola obsahuje na konci preventivní opatření u těchto chorob. Další obsáhlá část práce je věnována metodice a použitému materiálu, od odběru, přes nástřik, fixaci, projasnění až po preparaci a histologické potvrzení výskytu mízní tkáně. Celá teoretická část diplomové práce je velice podrobně zpracovaná a Michal Kheček zde prokazuje hlubokou znalost této problematiky. Rovněž zde cituje práce našich i zahraničních autorů (a to nejen v anglickém jazyce), kteří se problematikou anatomie, embryologie a klinického využití velké předstěry zabývaly nebo zabývají. V neposlední řadě je potřeba vyzdvihnout terminologickou čistotu anatomických pojmů včetně uvádění ekvivalentů v závorkách.

Výsledková část je zdánlivě krátká vzhledem k předchozí vyčerpávající literární rešerši, ale jak už to u anatomických prací bývá, výsledky je třeba srovnat se všemi dostupnými zdroji. Toto zde není provedeno formou diskuze, nýbrž právě formou rozboru informací v rámci prvních kapitol. Výsledky pak jen dokresluje velké rozptýlené údaje u různých autorů a nakonec i velmi nízký počet prací, které se touto problematikou zevrubně zabývaly (Yamato, Alday, Bouchet, Michels, Sompayrac). Soubor se může zdát malý, ale pro vytvoření statisticky významnějšího počtu preparátů by bylo potřeba buď dalšího spolupracovníka nebo mnohem více času.

V závěru autor jasně a srozumitelně shrnuje obsah předcházejících stránek a uzavírá, že vyšetření velké předstěry na uzlinové metastázy není nutné, neboť se tu žádné uzliny nenacházejí (opomineme-li uzliny při okrajích žaludku a tračnicku, které se ale počítají k těmto orgánům).

V následujícím seznamu citované literatury je uvedeno 35 prací našich i zahraničních autorů. Všechny studie jsou jak v úvodních kapitolách, tak i dále v diplomové práci správně citovány. V diplomové práci je pár drobných nepřesností, které ale v žádném případě nesnižují její kvalitu.

Práce má všechny náležitosti předepsané pro vypracování diplomové práce, rozsahem souboru, zpracováním dat a interpretací výsledků splňuje požadavky kladené na diplomovou práci.

V Praze 25. května 2009

David Kaehlik
3. lékařská fakulta
Univerzita Karlova v Praze